

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: S. Vișcu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, N. Simciuc, N. Craiu

Dosarul nr. 3ra-1004/16

ÎNCHEIERE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat, Ion Druță

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Guțuleac Denis,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Guțuleac Denis împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Guțuleac Denis și a fost menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 09 aprilie 2015, Guțuleac Denis a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne a RM, solicitînd anularea ordinului nr. 139 ef. din 13 martie 2015 cu privire la sancționarea disciplinară cu concedierea, restabilirea în funcție și încasarea salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărimea salariului mediu pentru această perioadă și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 19 martie 2015 în incinta Spitalului Republican nr. 1 mun. Chișinău în care era internat, a luat cunoștință cu ordinul Inspectoratului General de Poliție nr. 139 ef. din 13 martie 2015, prin care s-a dispus că pentru încălcarea art. 26 alin. (1) lit. b) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, pct. 8 subpct. 11, pct. 9 subpct. 8 al Statului disciplinar al polițistului aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013, pct. 4, pct. 6 lit. a), j), pct. 3, pct. 15 lit. a), i) și j) și pct. 25 lit. a) și c) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 481, pct. 61 și pct. 62 ale Instrucțiunii referitoare la organizarea activității de urmărire penală în cadrul

Inspectoratului General al Poliției al MAI, aprobate prin ordinul IGP nr. 138 din 11 noiembrie 2013, manifestată prin întâlnirea privată în afara biroului de serviciu la 09 februarie 2015 cu cet. Iosip Serghei care este parte în proces, neraportarea conducătorului nemijlocit despre încercarea de corupere din partea lui Iosip Serghei, a fost sancționat disciplinar cu concedierea din poliției.

Consideră ordinul vizat ilegal, nefondat și motivat viciat, deoarece potrivit pct. 54 al Statutului disciplinar al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013, desfășurarea anchetei de serviciu presupune: examinarea sesizării; audierea polițistului a cărui faptă constituie obiectul sesizării; audierea persoanei care a formulat sesizarea sau care a raportat despre abaterea disciplinară comisă; culegerea informațiilor considerate necesare pentru soluționarea cazului, prin mijloace prevăzute de lege, inclusiv audierea oricăror alte persoane ale căror declarații pot înlesni soluționarea cazului; administrarea probelor, precum și verificarea documentelor și declarațiilor prezentate. Potrivit pct. 59 din Statut, persoana în privința căreia se desfășoară ancheta de serviciu, este obligată: să se prezinte la solicitarea persoanei care efectuează ancheta de serviciu, în ziua și la ora când este invitată, în caz de absență din motive întemeiate, să prezinte o explicație și documentele care-i justifică neprezentarea; să prezinte explicații scrise cu privire la încălcarea comisă; să motiveze în scris refuzul de a da explicații referitor la abaterea disciplinară comisă; să aibă un comportament corespunzător, să nu împiedice examinarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor abaterii disciplinare; să manifeste sinceritate și să contribuie activ la stabilirea adevărului obiectiv.

Consideră că, în privința sa s-a aplicat sancțiunea disciplinară contrar prevederilor citate, deoarece când angajatul SPIA s-a prezentat la el ca să depună explicații l-a întrebat să-i comunice pentru ce fapte comise și care sunt acele materiale ce confirmă fapta comisă pentru care urmează să depună explicații, dar i-a răspuns că nu știe pentru ce și nu are la el nici un material.

Așadar, necunoscând pentru ce fapte trebuie să depună explicații și în baza căror materiale se inițiază o anchetă de serviciu în privința sa, a refuzat pentru moment să depună explicații și a solicitat în scris să i se comunice pentru ce faptă și care este obiectul sesizării ca în baza lor să depună explicații.

Ulterior, la 19 martie 2015, fiind internat în spital a aflat că deja a fost sancționat disciplinar cu concedierea. În acest context, menționează că, ancheta de serviciu a fost efectuată cu mari abateri de procedură prevăzute de Statutul disciplinar, în prim rând, fiind ignorate cerințele sale de a i se aduce la cunoștință pentru care faptă urmează să depună explicații și în baza căror probe se adeverește comiterea abaterii disciplinare și care este obiectul sesizării.

Referitor, la învinuirea adusă și pentru care a fost sancționat disciplinar cu concedierea, relevă că în calitate de ofițer de urmărire penală a exercitat atribuțiile de serviciu conform legislației, iar la caz, prin emiterea ordinului contestat prin care a fost aplicată sancțiunea sub formă de concediere din Poliție, pîrîtul nu a ținut seama de nici unul dintre factorii enumerați art. 55 alin. (5) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul

polițistului. Despre presupusa abatere care a fost săvârșită, indică că nu există vreun act care să stabilească sau să confirme întâlnirea privată în afara biroului de serviciu la 09 februarie 2015 cu cet. Iosip Serghei care este parte în proces, cât și faptul că cet. Iosip a încercat să îl corupă, iar gradul de vinovăție nu a fost dovedit în nici un mod. Sancțiunea disciplinară aplicată urmează a fi anulată și considerată ilegală, ca fiind emisă contrar prevederilor art. 86 alin. (2) Codul muncii pe motiv că în momentul sancționării cu concedierea, se afla în concediu medical.

Pe parcursul examinării litigiului reclamantul a depus cerere privind completarea și concretizarea pretențiilor, prin care a indicat nu este de acord nici cu ordinul nr. 346 ef. din 25 mai 2015 „Cu privire la completarea ordinului IGP nr. 139 ef. din 13 martie 2015” în baza căruia a fost ordonat de a completa cu un nou punct Ordinul inițial nr. 139 ef. din 13 martie 2015 și anume cu pct. 11 conform căruia „Prezentul ordin se pune în aplicare odată cu revenirea locotenentului de poliție Guțuleac Denis din concediu de odihnă anual și/sau medical”. Ordinul nr. 346 ef. din 25 mai 2015 „Cu privire la completarea ordinului IGP nr. 139 ef. din 13 martie 2015” este un act ce contravine normelor legislației în vigoare, urmînd a fi anulat ca rezultat al anulării Ordinului nr. 139 ef. din 13 martie 2015.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău 16 noiembrie 2015, s-a respins, ca fiind nefondată, cererea de chemare în judecată înaintată de Guțuleac Denis împotriva Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne a RM, privind anularea ordinului IGP nr. 139 ef. din 13 martie 2015 cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului IP Ialoveni a IGP, locotenent de poliție Guțuleac Denis; anularea ordinului IGP nr. 346 ef. Din 25.05.2015, cu privire la completarea ordinului IGP nr. 139 ef. Din 13.03.2015; restabilirea în funcția de ofițer de urmărire penală a SUP al IP Ialoveni reclamantului Guțuleac Denis; încasarea din contul pîrîtului IGP în favoarea lui Guțuleac Denis a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă în sumă de 38 002,38 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, s-a respins apelul declarat de Guțuleac Denis și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău 16 noiembrie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 04 mai 2016, Guțuleac Denis a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atît instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La 08 iunie 2016, Inspectoratul General de Poliție al MAI a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd declararea acestuia inadmisibil.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de

la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 12 martie 2016 (f.d. 150) și potrivit recursului a fost recepționată de recurent la 17 martie 2016 (f.d. 152), recursul se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Guțuleac Denis nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau prima instanță, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării

pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Guțuleac Denis ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Guțuleac Denis se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță